

АНДРЕЯ ИЛИЕВ
ЗАПОЗНАВАМЕ СЕ С ДЯДО
КЕЦ

chitanka.info

Първата реакция, когато го видиш, е като софийския синдром на провинциалиста — срещаш познат на улицата, поздравяваш го, после цял ден се чудиш тоя кой беше. И едва в леглото се сещаш, че е един-кой си артист или телевизионна звезда.

Нисък, слаб, къссе с няколкодневни косми по брадичката, с лъскави като стъклени топчета хитри очички... Абе, откъде се познаваме?... След време се усещаш — от Чудомир, естествено! Само проритото сетре и мазното калпаче липсват.

Всички го знаят като дядо Кец. В градчето имаше един тип, наричаха го Гедерето. Не че бе ходил в ГДР, ами се казваше Георги Дончев Радев и се подписваше Г.Д.Р. Та той беше ерген и считаше, че на местна територия няма нищо достойно за хилядарките и високия му интелект и се бе абонирал за всички вестници и списания, които водят рубрика „Запознайте се“.

И кореспондираше ли, кореспондираше. Пощальоните го мразеха като чумата — смъкваше им раменете от писма. „И все дебели“ — оплакваха се те. Инак бе тракторист. Та той често попадал на приятелки — едната пишела и предлагала адреса на другата на негов приятел.

Но тукашните ергенаши не са по амбалажната любов, дай им по-земни работи, а пък и да ги придумаш да пишат, само могат да те изложат с простотията си. И дали да излезе от положение или просто от зевзельк, Гедерето започнал да дава наляво и надясно адреса на дядо Васил, като го представял за тенисист, любител на хеви-метъла, синеоките момичета, талантлив музикант и певец — „местният Васил Найденов“!

И като заваляха едни камари с писма от любовни, та до делови предложения за създаване на рок-състав... Баба Василца отначало припадаше на всяко едно, но тъй като в един момент започна да не насмогва, поразреди на дузина. Сцената долу-горе е такава:

— Дърт пръч!... Дувет ще прави!

— Абе, чакай...

— Чакай! Внуци има, пък на, с Ритонка си пише! Дувет ще прави...

— „Ритон“, ма... то е като вокална група.

Дядо Кец вече познаваше на пръсти цялата естрада.

— Ще ти дам аз една канална група! Пак ще те наколадя на Пеньо...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.